

Jaloittelualueet ja ulkotarhat

Jaloittelualue on eläinsuojan välittömässä läheisyydessä sijaitseva alue eläinten säännölliseen jaloitteluun. Ulkotarha on aidattu, jaloittelualuetta laajempi alue. Ulkotarha on yleensä käytössä eläinten ympärivuotisessa kasvatuksessa ja voi sisältää myös jaloittelualueen. Ulkotarha voi olla esimerkiksi peltoa tai metsää. Ulkotarhassa voi olla eläinten käytössä sääsuoja sekä ruokinta- ja juomapaikat.

Tuotantoeläinten jaloittelualueiden tai ulkotarhojen ruokinta- ja juottopaikat eivät saa sijaita:

- pohjavesialueella
- tulvan alaisella alueella
- alle 50 metrin etäisyydellä vesistöstä, käytössä olevasta talousvesikaivosta tai lähteestä
- alle 25 metrin etäisyydellä valtaojasta tai norosta.

Rakennelmien sijoittamiseen liittyvät määräykset koskevat 1.4.2015 jälkeen vireille tulleita rakentamishankkeita.

Ruokintapaikan kattaminen

Pysyvällä ruokintapaikalla tarkoitetaan ulkotarhassa tai laitumella sijaitsevaa ruokintapaikkaa, jonka sijoituspaikka pysyy samana koko laidunkauden ajan. Mikäli ruokintapaikka on useamman eläimen käytössä päivittäin, se on katettava. Katoksen tarkoituksena on pitää sadevedet ruokintapaikan ulkopuolella ja se voi kattaa vain osan. Katoksen on kuitenkin katettava vähintään ruokintalaite, esimerkiksi häkki tai siirtolava. Vaatimus ei kuitenkaan koske toiminnallisesti eläinsuojan yhteydessä olevien ulkotarhojen tai jaloittelualueiden ruokintapaikkoja.

Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahasto: Eurooppa investoi maaseutualueisiin

Lantahuolto pysyvillä ruokintapaikoilla ja jaloittelualueilla

Jaloittelualueet on hoidettava siten, ettei pinta- ja pohjavesiin aiheudu ravinnepäästöjä. Pysyviltä ruokintapaikoilta on poistettava niihin kerääntyvä lanta riittävän usein. Myös jaloittelualueilta on poistettava niille kertyvä lanta sekä kerättävä valumavedet talteen. Jaloittelualue tulee suunnitella ja perustaa niin, että pintamateriaali tai perustamistapa mahdollistaa valumavesien keräämisen erilliseen säiliöön, puhdistamoon tai lietesäiliöön.

Hevosten jaloittelualueita ja ulkotarhoja eivät koske samat vaatimukset. Hevosten pysyviä ruokintapaikkoja ei tarvitse kattaa eikä niiltä tarvitse kerätä valumavesiä. Huomioitava on kuitenkin se, että jaloittelualueet tulee hoitaa niin, ettei pinta- tai pohjavesiin aiheudu ravinnepäästöjä. Jos hevosten laitumella sijaitsee pysyvä ruokintapaikka, on se katettava. Hevosten jaloittelualueiden sijoittamista koskevat samat sijoittamismääräykset kuin tuotantoeläimiä.

Lisätietoa

Valtioneuvoston asetus eräiden maa- ja puutarhataloudesta peräisin olevien päästöjen rajoittamisesta (nitraattiasetus) www.finlex.fi > Lainsäädäntö > Ajantasainen lainsäädäntö > Vuosi 2014 > 18.12.2014

Nitraattiasetus ja sen tulkinta. Kekäläinen Ida. Savonia ammattikorkeakoulu 2016.

<http://portal.savonia.fi/amk/fi/tutkimus-ja-kehittaminen/julkaisutoiminta/julkaisut-aloittain/luonnonvara-ja-ymparistoala-4>

Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahasto:
Eurooppa investoi maaseutualueisiin